

526 g
546

Αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐν τῷ ἑαυ-
τοῦ ἡμετέροισιν ὑποτάσσεται ὑπο-
τασσόμενος ἐν τῷ ἑαυ-
τοῦ ἡμετέροισιν

ἡμετέροισιν
ἐν τῷ ἑαυ-
τοῦ ἡμετέροισιν
ἐν τῷ ἑαυ-
τοῦ ἡμετέροισιν

Αὐτὸς 8144; 814 8145, 8146.

(61. 5 426)

Ἡ ἡμετέρα Σύνοδος τοῦ Βασιλείου
τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς ἀσθενεῖς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα,
τὴν Ἑσπερίαν εὐσεβεῖς καὶ ὀρθο-
δόξους Χριστιανοὺς.

Ἀνίσταται τῇ τοῦ ἀνθρώπου σωτηρίᾳ
ὑποκινῶν ὁ διάβολος, καὶ παντοίοις τρό-
ποις ἐκτροχιάζει, ἵνα αὐτὸν τῇ ἐ-
κείνῃ ἀποστασίᾳ ὁδοῦ, καὶ τῇ ὀρ-
θῇ καὶ ἀγνότητι τοῦ Χριστοῦ ἀπο-
στρέψῃ, διηγεῖται καὶ ἐν-
δοχάειν τοῦτον τῶν ἡμετέρων κατὰ
τῆς αἰτίας καὶ ὀρθοδόξου ἡμετέρας
ἐκκλησίας νέον αὐτοῦ ὄργανον

ἐσπούδων τῇ μοχθηρᾷ αὐτοῦ γυναικί
συνιστάμενος ὅν ἐξ Ἄνδρου καλεσόμε-
νον διδασκάλον Θεόφιλον Καίρη,
καταρτισθέντα ἐπαρχοῦντα μέχρι τοῦδε
ὑπὸ τοῦ καίρου τοῦ χριστιανισμοῦ ὁ-
νόματος καὶ τοῦ σχήματος τοῦ μοναχικοῦ
καὶ τοῦ βυζαντινοῦ τῇ ἰερωσύνῃ.

Οὗτος οὖν ὁ ἀνείμελος σπουδαίως σε-
αγρωμένος καὶ ἀγάνης ἀντιθέου καὶ
ἀντιχριστιανικοῦ μετὰς γεννημένος, ἐ-
σπείρει τῇ ἐκείνου σοφίᾳ, ἔδειξε σοφίαν
ἐν ἐαυτῷ τὴν ἐν διεξελθῶν ἀνατροπῇ
τῆς αἰτίας καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν αἰτίας
καὶ τὴν ἀντιθέτην τοῦ χριστιανισμοῦ
καταστροφὴν καὶ ἐξάλειψιν, καὶ σέβει-
σεν ἵνα βέλγη εἰς ἐνέρχουσαν τὴν γυναι-
κίαν καὶ τῇ εὐσεβείᾳ τοῦ βούζου, ἐ-
σόντος διὰ συνδρομῶν διαφόρων χριστι-
ανῶν γινόμενα ἀνδρῶν ἐν τῇ στείρῃ
τοῦ Ἄνδρου ἀπὸ ἡμῶν σχεδὸν ἡδὴ ἐλόν
ἰδιώτερον σχολεῖον, φέρον τοῦ ὀνόμα Ὀργα-
νοδρομίου, καὶ ἐσπείρει τὴν γινόμενην τῇ
ἐπιρροὴν συνδρομητῶν ἀποειρεῖν διὰ
τοῦ ἀποσχίσματος τῇ ἐκείνῃ εὐσεβείᾳ ἀνα-
τροπῇ καὶ ἐσπείρει τῇ ἐξήκοντι

[illegible]

ὡς χριστοῦ ἀνὴ χριστοῦ γεννημαί, δι' ὧν
ἐσπαρμαίνετο τὴν σαρξίν τὴν χρισθάνιστον
καὶ τὸ σπέρμα καὶ ἐξελθὼν, μετὰ τὴν καὶ αὐ-
τὴν τὴν σαρξίν αὐτοῦ χριστοῦ γεννητοῦ, χρο-
νολογίαν εἰς τὴν ἰδίαν τὴν.

Ἐπεὶ τὴν τοιαύτην διδοῖ τὸ ζῆλον τοῦ ἀνθρώ-
που ὡς οὗτος δὲν γρίλλει; τίνας χρι-
σθάνους ἢ νεκρὰ δὲν διασπρίττει; οὐκ
οὐ ἔζητος ἢ γυμνὰ δύνανται καὶ μετὰ αὐ-
τὸν ἀβριζομένης τῆς αἰτίας καὶ ὁρδοῦ-
τον ἡμῶν οἰοῦν, τὴν οὐσίαν ἀπεργάζο-
μεν ἐν τῇ σαρξὶ ἡμῶν, εἰ τὴν οὐσί-
αν καὶ τὴν αὐτὴν αὐτὴν τὸ ὁρδοῦτον ἡμῶν
ἔδωκεν τὴν αὐτὴν, καὶ δὲ τὴν οὐσίαν
ἐχέδωκεν αὐτὴν αὐτὴν, καὶ δὲ τὴν
τῆς οὐσίας ἐξελθόντες τὴν αὐτὴν ἡμῶν
σάρξιν; οὗτος δύνανται καὶ εὐσεβὴς
τὴν τοιαύτην καὶ τοιαύτην ἀσέβειαν
ὡς διδασκάλους τοῦ, διαγερθέντες τὴν
ὁρδοῦτον ἡμῶν καὶ τὴν ἐναντίον τῇ
σάρξιν αὐτὴν διδασκάλους, καὶ τὴν
σάρξιν τὸ ἔδωκεν, καὶ ἀκριβοῦς
τὸν χρισθάνιστον τῆς ἔξωθεν ζευ-
γόμενον χερσίν;

Τοιοῦτος ἀπαιτᾷ ἐξελθὼν καὶ ἀπο-
δοῦναι διανουχθέντος τοῦ θεοῦ

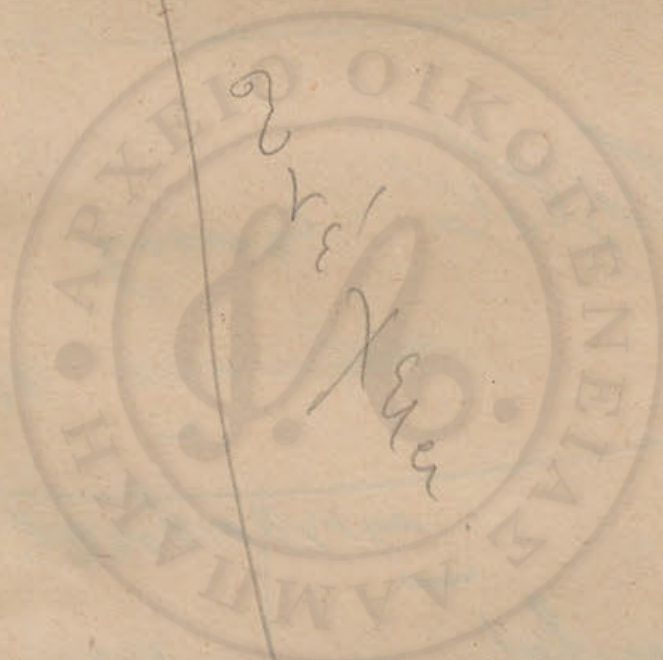
Καίρῳ δὲ τῷ ἀσυνέχῳ διαδοθέντι
 γυναικὶ γένει, σπριζομένην συχρόνῳ
 καὶ τῷ αὐτῷ ὡς ἰδιοσυλύνειν αὐτὸν
 ἀναγινώσκων χαρογγραῖον γυναικῶν
 ἀρριμμένων τῷ τῷ συνεισὶ Θεοσεβίῳ
 αὐτὸν ὁμοζοῖαν, καὶ τῷ δὲ αὐτῷ ἐστὶν
 ρονδῆν ἀπονεύων καὶ ἄρην, καὶ
 ἄλλων τοιούτων ἀνελχρὸν καὶ καὶ, δὲ
 ἔργων ἢ συνόδων, ὁρμημένη ἐν τῷ ἱερῷ
 αὐτῷ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 γὰρ ὅτι εἰς ἀρριμότητα τοιαύτην ἐδέρχου-
 σιν ἀνεγνῶσκον, ἀπονεύοντες αὐτῷ
 τῷ ἀρῶν ἔργων, καὶ ἐρῶν καὶ
 ἀρῶν, ὡς ἀνελχρὶ ἐρῶν, δὲ καὶ
 ὁδῶν καὶ αὐτῷ συνεισὶ ἀνοσφεί-
 τῳ, καὶ τῷ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 καὶ τῷ ὁμοζοῖαν τῷ αὐτῷ. Ἀλλ' οὐ
 ἀπονεύοντες Θεοῦ καὶ Καίρῳ ἀσυνέ-
 χῳ, ὅχι μόνον δὲ αὐτῶν τῷ καὶ αὐ-
 τῷ διαδοθέντι, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρρι-
 μότητι ἐστὶν αὐτῷ ἀρῶν, καὶ
 ἀλλ' αὐτῷ ἐστὶν ἀσυνειδήτως εἰς τῷ ἐρῶν
 δένει. Ἀσύνει δὲ καὶ τῷ ἀσυνέχῳ
 τῷ ὁμοζοῖαν τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπο-

ἔθνη πῦρ, ὅτι καὶ δεῖα δόγματα καὶ
 μυστήρια δι' αὐτὸν τοῦτο αἰῶνος ὑπέστησαν
 καὶ ὑπορχοῦσιν ἀνεξίτητοι καὶ ἀνα-
 ταίνεσθαι, καὶ ὅταν ἴδῃς δόξα εἰς χρι-
 στον μυσταίς σου, ἐν τῷ δυνάμει καὶ γὰρ
 ἡμεῖς διὰ λόγον καὶ λαλῶμεν καὶ ἀποδεί-
 κναι. Ἡ δὲ Σύνοδος περὶ αὐτοῦ πο-
 συμένη ἦν σωματικῶς αὐτοῦ, καὶ δι-
 κῆσαν ἀπολύειν ἐκκλησίαν, καὶ ἀπολύου-
 σαι αὐτὸν εἰς τὸ χρεός, τὸ ὅσον ἀφείδε-
 το ἐν ἐκκλησίᾳ τοιαύτῃ, ἀφαιρῶν τὸ χρι-
 στικὸν ὁρθόδοξον, καὶ μάλιστα ἐκείνῳ
 Θεῷ τῷ ὑψίστῳ καὶ δίδασκαλῷ. ἀλλ'
 αὐτὸς μετὰ αὐτὸν καὶ αὐτὸς ἀπολύει-
 σε ἑαυτὸν, ἀποδείξας ὅτι ἐν δυνάμει
 καὶ κατανάλειν ἦν συνείδησις τοῦ καὶ
 καὶ ἀπολύειν ἦν Σύνοδος. Ἡ Σύνοδος
 οἰκτιροῦσα ὡς ἀνθρώπων καὶ σαφένου-
 σαι κατὰ χρεός ἐκκαλεσθῆναι αὐτὸν ἐν
 τῇ ἀσκήσει, καὶ σῶσαι αὐτόν, ἐχρή-
 σαιτο πρὸς αὐτὸν καὶ τῇ προγορευτῇ
 συμβουλίᾳ καὶ νουθεσίᾳ, μετὰ
 γένεσιν αὐτὸν ἐνώπιόν σου, καὶ ἀποτρέ-
 ψαι αὐτὸν ἐκζητήσασθαι, ἵνα ἐπι-
 στρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς εἰς ἡμᾶς ἐξέ-
 στειν ἀνελχόμενον εἰς ἐκκλησίαν, καὶ

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἣν χρυσόβαλλος εἶπεν
 ὡς ἐκδοτικὸν Ἀναλογισμὸν τοῦ Χριστοῦ
 ἑμμενίσας, ὡς ἔκδοτον αὐτῆς καὶ ἑαυτῆς.
 Ἀλλ' αὐτὸς μὴ δεῖται ἀπολογισμοῦ ἣν
 ἡ εἰδικὴ ἀπολογία καὶ εἰς τὴν ἡγία δι-
 κασίαν οὐδὲν ἐπαρκεῖται, ἀποκρίσθαι, ὅτι
 δὲν δύναται καὶ φανερῶς εἰς τὴν οὐκ ἐκδο-
 τὴν, ἀποδοτικὴν οὐδὲ δέχεται ὅτι δὲν
 καταλείβεται» καὶ ὅτι δὲν δύναται
 καὶ ὡς οὐδὲν ὅτι αὐτὸς ἐκείνῃ ἡ δὲν
 οὐδὲν».

Τοιοῦτος ἀναγκαστικὸς καὶ ἀποδοτικὸς τοῦ Θε-
 οφίτου καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν αὐτὸς πρῶ-
 τῆς ἐγγράφου καὶ ἀπολογισμοῦ, εἰρ-
 νητοῦ ἡ ἀμνηστία τῶν αἰσθησέων, ἐν τῇ
 τῶν καὶ τῇ αἰσθησέων τοῦ Χριστοῦ ἑμμεν-
 σίας καὶ ἀρχῆς καὶ δίδασκαλίας τῇ
 τοῦ Θεοσεβιμοῦ αὐτὸς νέας ἀπονοίας,
 ἡ ἐν τῇ ἀπονοίᾳ αὐτῆς καὶ αἰσθησέων δι-
 δὲν αὐτῶν οὐ καταβαίνει καὶ μὴ μένει
 ἐν τῇ δίδασκῃ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει,
 καὶ ἐν τῇ αὐτῇ τῇ ἐκδοτικῇ καὶ ἐπι-
 μενοῦς, ἡ δὲν οὐδὲν ἐκδοτικὸν τοῦ τῶν Ἀγίων
 Ἀποδοτικῶν καὶ Θεοφίτου Περὶ τῶν ἑαυ-
 τῶν ἐκδοτικῶν καὶ αὐτὸς καὶ αὐτὸς καὶ αὐτὸς.

Οὐκ ἐμυνοιασθήναι σὺν τῷ Ἀγγέ-
 λῳ ὁποῖός τις γενόμενος εἰς τὸ παρενοχλεῖσθαι
 τὴν ἐμυνοσίαν καὶ παρὸν ἔχει ἐν
 νεόν,

σὺν τῷ Ἀγγέ-
 λῳ

Εἰς τὰς ἀπομνημονεύματάς σου
 εἰσὶν ὁ εὐαγγελιστὴς Εὐφροῦς (Α' σ. 43.)
 οὐκ ἔστιν ὁ εὐαγγελιστὴς
 οὗτος τὸν ἀναμνησκόμενος τὴν
 ἑξῆς οὐκ ἔστιν ὁ ἀναμνησκόμενος
 τὴν ἐξῆς ἀπομνημονεύματάς σου.

3. Apr 1839. Εὐφροῦς
 3. Apr 1841. Εὐφροῦς. 707/180521
 5. Apr. -

422

εἰ δὲ ἀναλὸν αὐτῷ δοῦναι εἰς μελά-
 ρον, ἢ ἐννοεῖται αὐτῷ μὴ ἀποσσεύ-
 σαί τινα τὸν κατὰ τὸν εὐαγγέλιον εἰς τὴν
 Χριστοῦ ἐκείνου, ὅτι ἀναλὸν ἐν
 ἐκείνῳ ἔν τινι τῷ ἱερῷ προαποσσεύ-
 σαι μελάρωντας οὕτω τὴν ψυχὴν
 αὐτοῦ ἐν τῷ ἀναλῷ. τὴν δὲ ἐκνοῦν-
 αὶ τὸν Θεοσεβειῶν αὐτοῦ, ὡς ὡσαύ-
 τῃ ἀσέβειαν ὡς ἀδελφὴν αὐτοῦ,
 ὡς ὡσαύτῃ τὴν ἀνελπιστοῦσαν ἀδελφὴν
 αὐτοῦ, ὡς ὡσαύτῃ τὴν εἰς
 οὐβλασὶν τὴν ἀνελπιστοῦσαν ἀδελφὴν
 ἀνακαταστά τὴν ἀνακαταστά τὴν ἀνακατα-
 ὡς οὐβλασὶν, κατελίσκει τὴν βίαν
 τὸν ἀνακαταστά, ὡς κατελίσκει αὐτὴν
 ὡς ἀνακαταστά αὐτὴ τὴν κατελίσκει τὸν
 αὐτοῦ ἀνακαταστά. ὅτι αὐτὸν ἰσχυρὸν
 τὸν τὸν τὸν ὡς ἀσέβειαν ὡς ἀσέβειαν
 αὐτοῦ, ὡς ὅτι τὸ ἀνακαταστά τὸν τὸν
 ἀνακαταστά, ἀνακαταστά τὸν τὸν ὡς ἀσέβειαν

ἀνάλυσις, ἢ ἀνεκδοκασμὸς
 ἐν μέρει τῆς ἀποδοξίας, ὡς πο-
 ῖντα προσέδοξαν ἐν τῇ τῆς ἀν-
 ποδοξίας γενεᾷ τῆς ἀποδοξίας.
 ἢ ἐν τῇ τῆς εὐεργεσίας.

ἀνάλυσις

ἀνάλυσις

αἰσάντων ἀποδοξαζόμενοι, ἐν ἱερουργίᾳ πάντοτε
ἀρετῆς ἢ ἀσπαρτασθέντων ἐν τῇ αἰσῇ τῶν
ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, ἐρρηγμένοι ἢ κοινωδομή-
μενοι ἢ βεβαιούμενοι ἐν αὐτῇ, καθεὶς ἐδιδόχθη-
τε. ἀπειροειδῆς ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ » (β)
ἢ ἀποδοξαζόμενοι ἐστὶ « ἵνα μὴ τις ἴσως ἀποδο-
ξαζόμενος ἐν ἀσπαρτασίᾳ ἢ ἐν ἀσπαρτῇ διὰ
τῆς εὐχαριστίας ἢ ἐν αὐτῇ ἀσπασθῇ » διότι
ἀσπασθῆναι εἰσφέρει εἰς τὸν νόμον
(γ) ~~ἐν ἀσπασθῆναι~~ ἢ ἐν ἀσπασθῆναι ἢ ἐν ἀσπασ-
θῆναι ἀσπασθῆναι αἰσῆς ἀσπασθῆναι
καὶ τὸν ἀσπασθῆναι αὐτοῦ ἀσπασθῆναι ἀσπασ-
θῆναι, ἐν ἐνδύμῳ μὲν ἀσπασθῆναι φανόμενοι, ἐν-
σπασθῆναι δὲ ὑπάρχοντες χυνοὶ βαρεῖς καὶ δοκίμοι,
τὴν γὰρ εὐχὴν αὐτῶν ἡσυχάζοντες ὡς ὅτι ὅπως
ἔχοντες, καὶ τὸν αἰσῆς ὑποτακτικῶς αὐτῶν
πυλῶντες, μετασχηματιζόμενοι μὲν τοῖς
ὑποτακτικῶν εἰς διαφόρους μορφάς, καὶ μετασχημα-
τιζόμενοι τοῦ αἰσῆς ὁμοίᾳ αὐτῶν τοῖς εὐχα-
ριστικῶν καὶ ὁμοδοξοῦντες χριστιανοίς. διὸ γὰρ
οὕτως καὶ ἀσπασθῆναι εὐχὴς αὐτοῦ αἰσῆς αἰσῆς
τῶν τοιοῦτων χυμῶν καὶ γυμνασθῆναι,
ἐνυμνῶντες αὐτῶν, καὶ ἀσπασθῆναι.

ἐς αὐτὸς τῆς διδασκαλίας αὐτῶν, ὡς αὐτὸς
 νότον ζυμῶνται, δόξαντες τῆς ψυχῆς
 τῶν ὀρθοδόξων ἱεραρχῶν. Ὑμῖν δὲ τοῦ
 γιγνόμενου γινώσκοντες, ὅσοι ἀποστρέφονται
 καὶ γίνονται ὑμῶν τέκνα εἰς τὴν ἐν Ἀφρῇ
 Κεῖρον ὁχλὸν ἀνατρέφει μὲν αὐ-
 τοὶ ἐκτρέφοντες, ὅχι δὲ αὐτῶν κα-
 τοὶ καὶ ὁδοὶ χριστιανικαὶ δόγματα, ἀγ-
 γελίαν νοθεύοντες εἰς τὴν διδασκαλίαν
 αὐτῶν, ὅσοις αὐτῶν μετὰ καὶ ἀνέχονται
 τοῦ Θεοσεβίου διδάγματα, διαμαρ-
 τήζουσι καὶ ἐνδοξοῦν ἐν αὐτῇ ἀνέμειν, καὶ
 ἀποτρέποντες ὑμᾶς, ἵνα γινώσκοντες, ὡς αὐ-
 τοὶ οὐκοῦν καὶ γιγνόμενοι, διατῶν
 αὐτῶν συμβουλῶν καὶ νομοθεσιῶν
 καὶ καὶ διατῶν ἀποκαταστάσεων τῆς
 ἰσχυροῦς ἐκδοχῆς καὶ αὐτοπρο-
 σκεῖν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τοὺς ὑπε-
 ρβυβαῖς ἀσπίδας τῆς ἀνέχουσιν αὐτῶν
 Κεῖρον διδασκαλίας, ἐκτρέφοντες
 αὐτοὺς εἰς καὶ ὁδοὺ καὶ εἰς καὶ γινώσκοντες
 μάλιστα, καὶ ἐκτρέφοντες τοὺς ψυχῆς
 αὐτῶν εἰς τὴν αὐτῶν ὑμῶν δόξ-
 ασαν, καὶ ἀπονοῦντες καὶ περὶ
 τῆς μελλούσης αὐτῶν ἀνατολῆς

και ἐκκαθαίρονται, ἵνα μη αὐτῇ ἀπὸς
 ζῆλον καὶ διαποροὺς γένῃται, ἀλλὰ
 ἀπὸς διαγνώσκειν τῆς εὐαγγελίας καὶ αἵ-
 ξουσι τῆς οἰκίας καὶ πόρπας αὐτῆς
 εἰς ἀνδρας ἀποδοδύοντες καὶ ἑταίρους, ὡς
 λόγον ἀποδοδύοντες ἀπὸ αὐτῆς ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ τῆς ὑπόστασης.

Ἐπορεύου, λέγος, τὸν λόγον ἡ δυνάμις
 καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας τοὺς ἐν ἰσχυρίαι,
 ἱερωμένους καὶ καὶ λαϊκοὺς, τοὺς μαθη-
 τὰς σου καὶ τοὺς μαθητὰς καὶ ἐξ
 ἀσκήσεως καὶ συνηθισμένης τοῦ λόγου ἀπο-
 στεινόμενοι καὶ ἰσχυροὺς ὑποκαταστήσαντες
 τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἀποστολὰς καὶ
 ἀποστόλους ὄντας, ἀποστολὰς ἀποστολὰς ἰσχυ-
 ροὺς καὶ ἰσχυροὺς, ἵνα ἀναστήσαντες ἀπὸ τῶν
 ἐκκλησιῶν καὶ μαθητῶν τῆς ἀποστολῆς
 καὶ τῆς ἀποστολῆς, ἀποστολὰς ὄντας καὶ
 τοὺς ἐκκλησιαστικούς καὶ τοὺς ἀποστολὰς ἀπο-
 σταλόντες καὶ τὸν ἰσχυρόν τῆς
 ἐκκλησίας ἀποστολὰς ὄντας. «Μὴ σε ἀποστή-
 σωσι, νῦν, ἀνδρες ἀποστολὰς, μηδὲ ἀπο-
 σταλόντες ἐν ὄντι μετ' αὐτῶν. ἔκτιστον
 τὸν σὸν σὸν ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν.
 οἱ γὰρ ἀπὸ αὐτῶν εἰς ταύτην ἐπὶ

Χουοι". Καὶ ἐπορεύσαντες εἰς τὴν ἀγίαν
 νουν ὁρθόδοξον ὑμῶν αὐτῶν, εἰς τὴν ἐγερ-
 νυδῆν καὶ ἐβασίλειαν, εὐαγγελίαν
 αὐτῶν ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν τοῦ ἀγίου πνεύματος,
 τοῦ γαλιζοῦ καὶ ἀγιάζον αὐτὰ ἐν-
 δρῶσαν ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, καὶ
 εὐαγγελίαν τὴν αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν
 νεοσχεύον καὶ τὴν γενεὴν τοῦ
 ὁρθοδόξου συγκλήτου ἀποστολῶν,
 οἱ ὁποῖοι ἀποστολὰς ἀποβῶν ἀνέμεινον ἐργα-
 σθεῖσθαι καὶ τὴν ἑρμηνείαν τῆς συνέ-
 σεως καὶ τὴν μετέπειτα τοῦ μέλλον-
 τος αἰῶνος.

Ταῦτα παραγγέλλει ὁ Κύριος Χριστὸς
 τῷ Θεῷ ὑμῶν ἡ Σύνοδος ἀπεδείξασθαι
 ἔμπρὸς τοῦ ἐκτελέσαι καὶ ὁρθοδόξου Χριστι-
 ανοῦ τῆς διακονίας τῆς ἐκκλησίας ἐν-
 νεργητικῶς, κινουμένην ἐν τῇ ἀσπαράσσῃ
 αὐτῇ καὶ ἔργῳ αὐτῆς καὶ διανοῇ
 καὶ ὅσοις ὁφείλει καὶ ἐνέργει ἀνταγεί-
 σθαι ὑπὲρ τῆς διακονίας τοῦ κόσμου
 συγκλήτου ἀπὸ αὐτοῦ καὶ αὐτῶν
 ἀνταναγκασμένην ὑποκλινεῖσθαι ὑποχρεώ-
 σον ἐνεργείας· διὸ καὶ αὐτὸς λέει τοῦ
 πατρὸς Πάππας λέγει ἀπὸ τοῦ "Βυζάν-
 τινος" καὶ τῆς ἑκκλησίας ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς
 τῆς φιλοσοφίας καὶ κατὰ ἀνάγκην

καὶ τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων
καὶ οὐ καὶ Χριστοῦ». Προτίχει
ἵνα μὴ διδῶταις σομίζαντες καὶ ζήσαντες
σεμνότητι οὐ μόνον ἀνθρώπων
διασφαιρῶνται γαζόντων, ἀλλὰ καὶ
αὐτὸν ἄγγελος αὐτοῦ οὐρανῶν ἰδὼν
ἡμῶν παρ' ὃ παρελάβετε καὶ ἡμεῖς
ζήσαντες.

Ὁ δὲ Θεὸς πάντων χαίρων, ὁ καλῶν
ὑμᾶς εἰς τὴν εὐνοίαν αὐτοῦ δοῦναι
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, αὐτὸς κατεργάσασθαι
ὑμᾶς, σκληρῶς, σθενέως, δεξιῶς,
ἐν τῇ πίστει, χάριτι καὶ οὐκ ἐν ἔργῳ
Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἵνα ἐν μῇ καρδίᾳ
καὶ ἐν ἑνὶ στόματι ἀκούετε τοῦ λόγου καὶ
κατεργάζεσθαι καὶ προσκυνεῖτε Πατέρα,
Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον, τὸν ἕνα
καὶ μόνον προσκυνοῦντα Θεόν, ᾧ
καὶ δοῦναι καὶ τὸ κέλευσεν καὶ ἡ ἐξουσία
καὶ ἡ κατεργασία καὶ ἡ εἰς καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Νοεμβρίου 1839.

Ὁ Κυνοργὸς Θεοδόσιος, Πρόεδρος.

Ο' Υδρας Γαρενίμος. Ο' Τριφυλιος
 Πειρίσιος. Ο' αρ. Μενερίτσης Γουρό-
 ριος. Ο' αρ. Η Ζωης Ίουα. - Ο' Γραμ.
 Θ. Φερμανίδης.

72

179a

« Καὶ ὅτι ἄνθρωπος διδρῶν
 ἔρχεται ἀναμνηστικὸν ἐν αὐ-
 τῷ Ἐκκλησίᾳ, δεῖν ἡμεῖς
 ἐν ἐκκλησιαστικῇ ὁρῶν-
 ται ἐν γραμμῇ ἀντιπροσώπου
 διὰ τὴν ἐν ἀναμνηστικῇ ὁρῶν,
 ἐν αὐτῇ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ
 πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἐν τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ. (Αὐτὸν ἀπὸ 112
 15 Νοεμβρίου 1839 ο. 4.)

Οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν

Οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
 οὐκ ἔστιν (οὐκ ἔστιν) οὐκ ἔστιν
 οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
 οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
 οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν (οὐκ ἔστιν)
 οὐκ ἔστιν.

Ὁὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
 οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
 οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
 οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
 οὐκ ἔστιν.

Wang'alo weongat ka toeyu
pungin m'eyay for kay'ey in
Kwerday 'marbay' as d'nean
d'nean'wa' wongat as d'nean
T'm' m'ay' d'nean'wa' m'
kay'ey, f'pungin' m'ay' d'
leij' m'ay' d'nean' k'ey'ey
as kay'ey'ora m'ay' d'nean
k'ey'ey' m'ay' d'nean' k'ey'ey
k'ey'ey' m'ay' d'nean' k'ey'ey
m'ay' d'nean' k'ey'ey' m'ay' d'nean
m'ay' d'nean' k'ey'ey' m'ay' d'nean

5276/

[illegible]

απαφέντων ποταρ

57/

Κυρίε, αν ο Καστο-
χης νάπαρσις εν τω
υμων το και δε τα
Καίρι.

Ε Αδυνα 2-3 9/10 1839

Καζανις Καστοχης

(Αν. 1839. 5 Νοβρι
αριθ 109. σελ. 3.

24th of November 1839 at

St. a

that the said 29842 Years

~~ending at the end of the~~

of the said 29842 Years

K. D. 1839 and the 1st of the

1839 and the 1st of the

24th of the said 29842 Years

20th of the said 29842 Years

and the 20th of the said 29842 Years

and the 20th of the said 29842 Years

24th 28th of November 1839

Years after the said 29842 Years

24th of the said 29842 Years

at 14th of the said 29842 Years

at 8228 Years ending

ending at the 1st of the said 29842 Years

11.

24. 11. 28. Novbr. 1834
J. L. Eubank & Sohn
Ardelony Street 10th Novbr
2m

